Cegléd, 1899. november 2. – Cegléd, 1987. március 21.

Szegényparaszti családból származott. Hat elemit, majd Cegléden Téli Gazdasági Iskolát végzett. Az első világháborúban 1917-től katona, 1918-ban olasz hadifogságba esett. Hazatérte után a Horthy-hadseregben szolgált, s csak 1921-ben szerelt le. Tizenkét éves korától dolgozott a családi gazdaságban. 1928-ban önállósította magát, Cegléd határában földet bérelt. 1935-től a felesége által örökölt 1,5 kat. hold földön és az általa szervezett bérlőtársulat tagjaként 6 kat. holdon modern módszerekkel gazdálkodott. 1928-ban egyik alapítója volt a helyi gazdakörnek, majd egy legelőbérlő társulatnak. 1933-ban az ő kezdeményezésére jött létre az első tanyasi tejszövetkezet, amelynek könyvelője és igazgatósági tagja lett.

A Független Kisgazdapártba 1931-ben lépett be. A ceglédi pártszervezet egyik megalapítója, majd később 1944-ig ügyvezető elnöke. Részt vett a párt választási küzdelmeiben. A Ceglédi Független Kisgazda szerkesztője. A második világháború alatt csendőri megfigyelés alatt állt. 1942 és 1944 között katonai szolgálatot teljesített.

Cegléd felszabadítása után, 1944 novemberétől ismét az FKGP helyi szervezetének elnöke (1944–1946). A pártot képviselte a nemzeti bizottságban. 1944–1945-ben városgazda. 1944 decemberétől az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. A földreform során 6 kat. hold földet kapott, összesen 13 kat. hold földön gazdálkodott. Egy ideig a helyi földigénylő bizottság elnöke. A Cegléd Városi Takarékpénztár Rt. igazgatósági tagja. 1945. november 4-től nemzetgyűlési képviselő. A Ceglédi Kisgazda felelős szerkesztője. 1947. június elején a pártvezetésben bekövetkezett fordulat után a Dobi–Gyöngyösi irányította új vezetőséget támogatta. 1947. augusztus 31-én ismét bekerült a parlamentbe. 1947. szeptember 12-től az FKGP Politikai Bizottságának, szeptember 29-től a földmunkás tagozat ideiglenes bizottságának tagja. 1948. július 13-tól az FKGP Pest vármegyei szervezetének alelnöke. Az országos fegyelmi tanács tagja 1948 márciusában ő képviselte a kisgazdapártot a Kossuth-díj jelölőbizottságában. 1948 júliusától 1950. június 30-ig a Magyar Országos Szövetkezeti Központ elnöke. A Magyar Parasztszövetség felszámolásával megbízott kormánybiztos (1948. július 30. – 1948. december 11.). 1948. december 10-től 1949. június 11-ig a Dobi-kormányban földművelésügyi miniszter. 1948. december 19-től a Dolgozó Parasztok és Földmunkások Országos Szövetségének egyik alelnöke. Az Országos Szövetkezeti Tanács elnöke, majd 1949. május 22-től a Szövetkezetek Országos Szövetsége igazgatósági tagja. 1953-ig országgyűlési képviselő. Szerepet vállalt a népfrontmozgalomban, 1949. február 1-jétől a Magyar Függetlenségi Népfront Ideiglenes Országos Tanácsának, március 17-től az országos tanácsnak tagja. 1956-ban belépett a helyi termelőszövetkezetbe. 1956. november 4. után ismét egyénileg gazdálkodott. 1959-től újra téesz-tag, a ceglédi Petőfi Termelőszövetkezet üzemgazdásza, majd 1964-től 1968-ig, nyugdíjazásáig ugyanott elnök. Nyugdíjasként az 1968-ban alakult Magyar–Szovjet Barátság Termelőszövetkezetnél dolgozott.